

5 kg, z wyjątkiem podmiotów, o których mowa w pkt 1 lit. f).

2. W przypadku gdy stawka podatku akcyzowego została wyrażona w formie procentowej, podatnicy, o których mowa w ust. 1 pkt 3 oraz w art. 35 ust. 1 pkt 6 ustawy, obliczają podatek od wartości wyrobu akcyzowego, obliczonej na podstawie przeciętnych cen stosowanych w danej miejscowości lub na danym rynku w dniu nabycia wyrobu.

§ 12b. Obowiązek podatkowy:

- 1) w przypadku wyrobów wymienionych w poz. 1 pkt 5 załącznika nr 1 do rozporządzenia oraz w poz. 14 pkt 3 lit. b) i c) załącznika nr 3 do rozporządzenia powstaje:
 - a) dla podatników sprzedających wyroby akcyzowe — z chwilą tej sprzedaży,
 - b) dla podatników nabywających wyroby akcyzowe — z chwilą zużycia dla celów innych niż opałowe,
- 2) dla podatników, o których mowa w art. 35 ust. 1 pkt 6 ustawy, powstaje z chwilą nabycia wyrobów podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym.

§ 12c. 1. Podatnicy sprzedający lub zużywający wyroby, o których mowa w § 3, dla innych celów niż opałowe mogą obniżyć należny podatek akcyzowy o podatek akcyzowy zawarty w cenach zakupu, a także zapłacony od importu olejów opałowych.

2. Podatnicy sprzedający wyroby, o których mowa w § 12a ust. 1 pkt 1 lit. e), mogą obniżyć należny podatek akcyzowy o podatek akcyzowy zawarty w cenach zakupu, a także zapłacony od importu tych wyrobów.”;

4) skreśla się § 19 i 20;

5) w § 24 w ust. 1 wyrazy „§ 19 ust. 1 pkt 5” zastępuje się wyrazami „§ 12a ust. 1 pkt 1 lit. i)”;

6) w § 26 w ust. 2 wyrazy „§ 19 ust. 1 pkt 5” zastępuje się wyrazami „§ 12a ust. 1 pkt 1 lit. i)”;

7) w § 28 wyrazy „§ 5” zastępuje się wyrazami „§ 12a ust. 1 pkt 1 lit. a) i pkt 2 lit. c)”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 października 2001 r.

Minister Finansów: *M. Belka*

1389

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 października 2001 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków emitowania obligacji skarbowych przeznaczonych na zamianę zobowiązań Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 55 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 46, poz. 499, Nr 88, poz. 961, Nr 98, poz. 1070, Nr 100, poz. 1082, Nr 102, poz. 1116 i Nr 125, poz. 1368) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 września 1999 r. w sprawie warunków emitowania obligacji skarbowych przeznaczonych na zamianę zobowiązań Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 74, poz. 834 i z 2001 r. Nr 10, poz. 76) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Minister Finansów może wyemitować obligacje nominowane w walucie obcej. Nominat

obligacji wynosi 100 jednostek walut obcych bądź ich wielokrotność.”;

- 2) w § 11 w ust. 1 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Obliczona w powyższy sposób stopa procentowa jest ogłaszana przez Ministra Finansów w prasie o zasięgu ogólnopolskim lub w innych środkach przekazu, w szczególności za pomocą elektronicznych systemów informacji.”;

- 3) w § 22 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Minister Finansów może powierzyć, w drodze umowy, obsługę obligacji Narodowemu Bankowi Polskiemu. Podmiot prowadzący rachunek papierów wartościowych, na którym obligacje zostały zdeponowane, jest obowiązany do wskazania Narodowemu Bankowi Polskie-

mu banku, którego rachunek zostanie użyty do zapłaty należności z tytułu obligacji.”;

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

- 4) w § 25 w ust. 1 po wyrazach „Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A.” dodaje się wyrazy „lub Narodowego Banku Polskiego”.

Minister Finansów: *M. Belka*

1390

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

z dnia 11 października 2001 r.

w sprawie szczegółowych zasad opracowywania programu wychodzenia z bezdomności oraz zakresu i sposobu jego realizacji.

Na podstawie art. 25b ust. 1 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1998 r. Nr 64, poz. 414, Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 20, poz. 170, Nr 79, poz. 885 i Nr 90, poz. 1001, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 19, poz. 238 oraz z 2001 r. Nr 72, poz. 748, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 973 i Nr 111, poz. 1194) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Indywidualny program wychodzenia z bezdomności, zwany dalej „programem”, zapewnia osobie bezdomnej wsparcie w procesie wychodzenia z bezdomności i jego realizacja przez tę osobę jest warunkiem korzystania przez osobę bezdomną ze świadczeń z ubezpieczenia zdrowotnego na zasadach określonych w przepisach o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym.

2. Program, o którym mowa w ust. 1, opracowuje pracownik socjalny ośrodka pomocy społecznej właściwego ze względu na miejsce pobytu osoby bezdomnej, zwany dalej „pracownikiem socjalnym”, korzystając w miarę możliwości z informacji i konsultacji podmiotów, o których mowa w art. 12a ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Pracownik socjalny przed przystąpieniem do opracowania programu dokonuje szczegółowej analizy sytuacji życiowej oraz indywidualnych cech osoby bezdomnej zgłaszającej gotowość przystąpienia do programu, w której należy uwzględnić:

- 1) sytuację rodzinną i materialną,
- 2) płeć i wiek,
- 3) wykształcenie,
- 4) zdolność do zatrudnienia,
- 5) sytuację zdrowotną, w tym występujące uzależnienia od alkoholu lub innych środków odurzających,
- 6) powody i okres pozostawania w bezdomności.

§ 3. Program opracowuje się z uwzględnieniem analizy, o której mowa w § 2. Program ten powinien zawierać:

- 1) zakres i rodzaj działań osoby bezdomnej, uwzględniający aktywne współdziałanie osoby bezdomnej z pracownikiem socjalnym w rozwiązywaniu własnych problemów życiowych,
- 2) zakres i rodzaj działań pracownika socjalnego dostosowany do potrzeb życiowych osoby bezdomnej, polegający w szczególności na pracy socjalnej oraz pomocy w:
 - a) uzyskaniu należnych świadczeń,
 - b) kierowaniu na leczenie uzależnień oraz w trakcie trwania leczenia,
 - c) uzyskaniu zatrudnienia,
 - d) uzyskaniu konsultacji prawnej i psychologicznej,
 - e) rozwiązaniu problemów rodzinnych, mieszkaniowych,
- 3) wykaz podmiotów, o których mowa w art. 12a ustawy, lub osób wspierających osobę bezdomną w realizacji programu,
- 4) dane i zakres działań osoby wspierającej osobę bezdomną w realizacji programu, wskazanej przez osobę bezdomną lub przez podmioty, o których mowa w pkt 3,
- 5) harmonogram działań podejmowanych przez osobę bezdomną i inne osoby uczestniczące w programie oraz etapy i czas ich realizacji, dostosowane do potrzeb i sytuacji osoby bezdomnej,
- 6) terminy spotkań pracownika socjalnego z osobą bezdomną związane z etapami realizacji programu.

§ 4. 1. Kierownik ośrodka pomocy społecznej właściwego ze względu na miejsce pobytu osoby bezdomnej po zatwierdzeniu programu, o którym mowa w § 3, zawiera z osobą bezdomną umowę w sprawie realizacji indywidualnego programu wychodzenia z bezdomności, na okres nie krótszy niż trzy miesiące.

2. Umowa powinna zawierać:

- 1) datę i miejsce jej zawarcia,